

Arrest

nr. 310 796 van 6 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 21 mei 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 1 september 2022 en verzoekt op 12 september 2022 om internationale bescherming.

Verzoekster kwam niet opdagen voor haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarna haar eerste verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken werd afgesloten met een beslissing tot afstand van het verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 13 juli 2023 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op 23 augustus 2023 ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 14 december 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 19 december 2023 aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) 1952 in Kaytanovka.

U verklaart dat u geen geld hebt om de medische zorg in Moldavië te betalen en dat het leven in Moldavië te duur is. U vreest daarnaast ook dat de oorlog in Oekraïne zou uitbreiden naar Moldavië.

U vertrok uit Moldavië begin september 2022, arriveerde in België op 11 september 2022 en diende de volgende dag uw eerste verzoek om internationale bescherming in België in. U was niet aanwezig op het geplande persoonlijk onderhoud op het CGVS, waardoor uw eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot beëindiging. U diende op 13 juli 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw huwelijksakte, een medisch verslag van België en Moldavië m.b.t. uw rugproblemen en twee afspraken van onderzoeken in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

In zoverre u de slechte algemene economische toestand in Moldavië (CGVS, p.5-6) aanhaalt, dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het gaat hier immers om puur economische motieven. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U verklaart dat u ook vreest dat de oorlog zou uitbreiden naar Moldavië (CGVS, p.6). Op dit moment is er echter geen sprake van een gewapend conflict in Moldavië, zodat hiervan geen gegronde vrees uitgaat.

In zoverre u nog aanhaalt dat u de medische zorgen in Moldavië niet kan betalen (CGVS, p.5-6), dient erop te worden gewezen dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort attesteert uw identiteit en herkomst die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Uw huwelijksakte attesteert dan weer uw huwelijk, wat tevens niet in twijfel wordt getrokken. Uw medische attesten tonen dan weer aan dat u zowel in Moldavië als in België in behandeling bent voor rugproblemen en in België al meerdere onderzoeken onderging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en verwijst naar verschillende rapporten inzake de situatie van Roma in Moldavië.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Ondergeschiedt verzoekt zij de beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt geen stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Bij de verweernota voegt de commissaris-generaal volgend stuk:

- COI Focus "*Moldavië. De Roma-minderheid*" van 4 maart 2022 (stuk 1).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) in zover verzoekster de slechte algemene toestand in Moldavië aanhaalt, wordt opgemerkt dat deze geen verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève, evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;
- (ii) verzoekster vreest dat de oorlog zou uitbreiden naar Moldavië, er is momenteel echter geen sprake van een gewapend conflict in Moldavië;
- (iii) in zover verzoekster aanhaalt dat zij de medische zorgen in Moldavië niet kan betalen, houdt dit geen verband met de criteria van de Conventie van Genève noch met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, verzoekster kan zich voor de beoordeling van medische elementen richten tot de geëigende procedure;
- (iv) de documenten die ze heeft neergelegd slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen.

Al deze motieven worden toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Moldavië, de moeilijke economische situatie. Ze heeft geen geld voor medicatie, voor voedsel, voor kledij, voor verwarming en daarom is ze haar familieleden naar België gevolgd. Ze vreest ook dat de oorlog tussen Rusland en Oekraïne zou uitbreiden naar Moldavië.

In het verzoekschrift voegt verzoekster hieraan toe dat ze vervolging vreest omwille van haar Roma-origine.

2.3.4.2. In het verzoekschrift stelt verzoekster dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht of de situatie waarin verzoekster zich bevond het gevolg is van het opzettelijk handelen van de overheid dan wel een stilzitten van deze, noch tijdens het gehoor, noch in de bestreden beslissing. Verzoekster vraagt daarom het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek. Zij wijst erop dat haar kleindochter melding heeft gemaakt van het feit dat haar grootmoeder (verzoekster) niet werd geholpen in het hospitaal.

Gelet op de devolutieve werking van huidig beroep, meent de Raad dat hij zelf een oordeel kan vellen over verzoeksters (pas in het verzoekschrift aangevoerde) vrees voor vervolging omwille van haar Roma-origine.

2.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst heeft verlaten of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekster betwist op geen enkele wijze dat de algemene economische toestand die zij heeft aangehaald, geen verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Verzoekster betwist evenmin dat, waar zij medische attesten voorlegt, zij zich kan wenden tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. De Raad stelt vast dat uit verzoeksters verklaringen niet blijkt dat zij de problematische situatie die zij en wijlen haar echtgenoot zouden hebben ervaren om medische hulp te krijgen, zou hebben proberen aan te klagen bij de Moldavische autoriteiten of andere instanties, zodat redelijkerwijze moet worden opgemerkt dat, indien de bevoegde autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld, zij vanzelfsprekend niet kunnen optreden.

In het verzoekschrift verwijst verzoekster inzake de toegang tot gezondheidszorg naar het rapport van de Flüchtlingsrat NRW *“Stellungnahme zur geplanten Einstufung der Republik Moldau als ‘Sicheren Herkunftsstaat’* van 26 maart 2023 en naar het rapport van Pro Asyl (Network of German refugee councils) Flüchtlingsrat Berlin *“Diskriminiert und abgelehnt; Zur Situation schutzsuchender Romanja aus der Republik Moldau”* van februari 2022.

Door louter te verwijzen naar algemene rapporten zonder deze concreet op haar situatie te betrekken, toont verzoekster niet aan dat haar medische zorgen zouden worden geweigerd. Daarbij toont zij niet aan dat zij ook maar gepoogd zou hebben om deze problemen aan te kaarten, laat staan dat een poging daartoe niet zou gelukt zijn omwille van haar Roma-afkomst.

2.3.4.5. In het verzoekschrift wijst verzoekster op de extreme armoede waarin zij leefde, ze had geen geld om gelijk wat te kopen. Ze wijst erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Roma-vrouwen een verhoogd risico lopen op extreme armoede ingevolge hun etnische afkomst. Verzoekster verwijt de commissaris-generaal dat deze geen onderzoek heeft gevoerd naar wat aan de basis lag van deze erbarmelijke levensomstandigheden en dat dit haar Roma-afkomst betreft. De commissaris-generaal heeft volgens verzoekster geen enkel nader onderzoek verricht naar deze discriminatie van Roma in Moldavië. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie, naar de COI Focus *“Moldavië, de Roma-minderheid”* van 4 maart 2022 die de commissaris-generaal ook bij zijn verweernota voegt en naar het rapport van de Flüchtlingsrat NRW. Verder wijst verzoekster op de algemene situatie voor Roma inzake toegang tot onderwijs, tot gezondheidszorg en tot arbeid. Zij wijst erop dat de problemen groter zijn voor de Roma ingevolge de discriminatie waarvan ze het slachtoffer zijn. Zij stelt dat uit de COI Focus *“Moldavië, De Roma-minderheid”* van 4 maart 2022 blijkt dat er geen voldoende beschermingsmogelijkheden zijn tegen vervolging of ernstige schade, en dat de toegang tot politie en gerecht niet afdoende is om discriminatie tegen te gaan.

Wat betreft de discriminatie van Roma in Moldavië, oordeelt de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in Moldavië, als etnische Roma, zal worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden beschouwd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dat zij in Moldavië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten. Waar verzoekster zich beroept op de situatie van de Roma in Moldavië, wijst de Raad erop dat de Roma in Moldavië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, zoals terdege blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde COI Focus *“Moldavië, De Roma-minderheid”* van 4 maart 2022.

In de verweernota stelt de verwerende partij het volgende:

“Verweerder verwijst hiervoor naar de volgende informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd in bijlage). Hieruit blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen

rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kindern, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.”

Gelet op bovenstaande informatie omtrent de algemene situatie voor Roma in Moldavië, die blijkt uit de COI Focus “Moldavië, De Roma-minderheid” d.d. 4 maart 2022 die als bijlage bij de verweernota wordt gevoegd, treedt de Raad de verwerende partij bij in haar conclusie dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Verzoekster brengt geen concrete en objectieve gegevens aan die hierop een ander licht werpen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar de reeds vermelde COI Focus, naar de hoger vermelde rapporten van februari 2022 en 26 maart 2023 en ook nog melding maakt van de rapporten van het US Department of State (USDOS) “2021 Country Report on Human Rights Practices: Moldova” van april 2022 en van het Agency for Technical Cooperation and Development (ACTED) “Republic of Moldova: Roma Community – Needs Assessment” van 12 april 2023, stelt de Raad vast dat verzoekster zich deels steunt op dezelfde informatie als de verwerende partij in haar verweernota en deels op meer recente informatie. Deze informatie ligt evenwel in dezelfde lijn als deze van het Commissariaat-Generaal. Ook uit deze recentere informatie blijkt dat de Roma in Moldavië te kampen hebben met discriminatie en andere moeilijkheden, doch niet dat zij over het algemeen onderworpen worden aan vervolging. Hiermee wordt in voormelde analyse rekening gehouden. Daar er in Moldavië geen situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine, komt het verzoekster dan ook toe om haar vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op ernstige schade te individualiseren en *in concreto* aan te tonen. Bovendien kan, zoals in de verweernota genoegzaam wordt aangehaald, “geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.”

Verzoekster slaagt er niet in om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij zich in geval van terugkeer naar Moldavië zal bevinden in de uitzonderlijke situatie waarin zij zal worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden gekwalificeerd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en evenmin om aannemelijk te maken dat zij in Moldavië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In het verzoekschrift benadrukt verzoekster voorts dat zij, als Roma vrouw in een situatie zit die nog meer precair is. De Raad stelt vast dat verzoekster geen algemene informatie bijbrengt waaruit blijkt dat elke (Roma) vrouw onderworpen zou worden aan een behandeling die kan gezien worden als vervolging. Mede

gelet op het voorgaande, maakt zij niet *in concreto* aannemelijk dat dit in haar specifieke situatie het geval zou zijn.

2.3.4.6. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.4.7. Waar verzoekster er in haar verzoekschrift nog op wijst dat “*fysiek en mentaal huiselijk geweld eveneens ernstig is*”, stelt de Raad vast dat uit verzoeksters verklaringen niet blijkt dat zij ooit enige melding heeft gemaakt van huiselijk geweld en ook in het verzoekschrift geeft zij hierover geen enkele toelichting. Bijgevolg wordt dit element niet meegenomen in de beoordeling van verzoeksters relaas.

2.3.4.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt geenszins vastgesteld. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat het verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.4.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, brengt verzoekster geen concrete elementen aan op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Moldavië.

2.3.5.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan worden volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen in dit verband.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Moldavië zou hebben gekend.

2.3.5.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster vreest dat de oorlog tussen Rusland en Oekraïne zich zal uitbreiden naar Moldavië. Zij verklaarde dat er in dorpen dichtbij al bommen zijn gevallen. De Raad oordeelt dat de vrees voor een uitbreiding van deze oorlog naar Moldavië louter hypothetisch is. Het loutere gegeven dat er in andere dorpen in de buurt een bom is gevallen, zonder dat verzoekster dit concretiseert of aantoont dat er reeds (burger)slachtoffers zouden zijn gevallen, volstaat niet om afbreuk te doen aan het hypothetisch karakter van haar vrees. Verzoekster toont niet aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve toont verzoekster niet aan dat er in haar land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont verzoekster aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in haar land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en/of b), van de Vreemdelingenwet.

Uit niets blijkt bijgevolg dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 6 augustus tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

E. COUTTEEL, toegevoegd griffier.

De griffier De voorzitter,

E. COUTTEEL

A. DE SMET